

Św. Zygmunta

»JESTEŚCIE ŚWIATŁEM ŚWIATA...«

NR VI/2023 (1086)

GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYŃNIE

5 LUTEGO AD 2023

Wobec wielkości taski i misji kapłańskiej święci doktorzy odczuwali naglące wezwanie do nawrócenia, by całym swoim życiem odpowiedzieć **TEMU**, którego sługami ustanowił ich sakrament. I tak św. Grzegorz z Nazjanzu jako młody kapłan woła:

*Trzeba zacząć od oczyszczenia siebie, zanim będzie się oczyszczało Innych; trzeba posiadać naukę, by móc uczyć; trzeba stać się światłem, by oświecać, samemu zbliżyć się do **BOGA**, by Innych do **NIEGO** przybliżyć, być uświęconym, by uświęcać, prowadzić za rękę i radzić rozumnie*^{Św. GRZEGORZ Z NAZJANZU, ORATIONES, 2, 71: PG 35, 480 B,}

*Wiem, czymi jesteśmy sługami, w jakim stanie się znajdujemy i kim jest **TEN**, do kogo zmlierzamy. Znam wielkość **BOGA** i słabość człowieka, ale także jego moc*^{Św. GRZEGORZ Z NAZJANZU, ORATIONES, 2, 74: PG 46, 481 B,}

*Kim więc jest kapłan? Jest obrońcą prawdy, wznosi się z aniołami, wielbi z archaniołami, składa na ołtarzu dary ofiarne, uczestniczy w kapłaństwie **CHRYSYUSA**, odnawia stworzenie, przywraca w nim obraz **BOŻY**, przysposabla je do świata wyższego i, co najważniejsze: jest przebóstwiany i przebóstwiał*^{Św. GRZEGORZ Z NAZJANZU, ORATIONES, 2, 73: PG 35, 481 A,}

Święty Proboszcz z Ars mówi:

„Kapłan prowadził dalej dzieło odkupienia na ziemi!”

„Gdyby dobrze zrozumiało się, kim jest kapłan na ziemi, można by umrzeć, nie z przerażenia, lecz z miłości!”

„Kapłaństwo – to miłość **SERCA JEZUSOWEGO**”^{B. NODET, JEAN-MARIE VANNEY, CURÉ D'ARS, 100,}

[KKK, 1589]

PIĄTA NIEDZIELA ZWYKŁA

SLUCHAJCIE GO! — MALM, Michał (ur. 1972, Bzurów, Łódź)
oryginał – olejny na płótnie, źródło: [123art.com](https://www.123art.com)

Z KSIĘGI PROROKA IZAJASZA^{Is 68, 7-10}

Tak mówi PAN:

«Dziel swój chleb z głodnym,
do domu wprowadź biednych tułaczy,
nagięgo, którego ujrzysz, przyodziej
i nie odwracaj się od współziomków.

Wtedy twoje światło wszędzie jak zorza
i szybko rozkwitnie twe zdrowie.

Sprawiedliwość twoja poprzedzać cię będzie,
chwała PAŃSKA iść będzie za tobą.

Wtedy zawołasz,
a PAN odpowie,
wezwiesz pomocy,
a ON rzeknie:
'Oto jestem!'

Jeśli u siebie usuniesz jarzmo,
przestaniesz grozić palcem
i mówić przewrotnie,
jeśli podasz swój chleb zgłodniałemu
i nakarmisz duszę przygnębioną,
wówczas twe światło zabyłnie w ciemnościach,
a twoja ciemność stanie się południem».

PSALM RESPONSORYJNY^{Ps 112 (111), 4-5, 6-7, 8a (9) (R: 4a)}

REFREN: **Wschodzi w ciemnościach jak światło dla prawych**

ON wschodzi w ciemnościach jak światło dla prawych,
łagodny, miłosierny i sprawiedliwy.

Dobrze się wie dzie człowiekowi, który z litości pożyczca
i swoimi sprawami zarządza uczciwie.

Sprawiedliwy nigdy się nie zachwieje
i pozostanie w wiecznej pamięci.

Nie przelęknie się złej nowiny,
jego mocne serce zaufało **PANU**.

Jego wierne serce lękać się nie będzie.
Rozdaje i obdarza ubogich,
jego sprawiedliwość będzie trwała zawsze,
wywyższona z chwałą będzie jego potęga.

Z PIERWSZEGO LISTU ŚW. PAWŁA APOSTOŁA DO KORYNTIAN^{1 Kor 2, 1-5}

Bracia,

przyszedłszy do was, nie przybyłem,
aby błyszczać słowem i mądrością,
głosić wam świadectwo **BOŻE**.

Postanowiłem bowiem,
będąc wśród was,
nie znać niczego więcej,
jak tylko **JEZUSA CHRYSYUSA**,
i to ukrzyżowanego.

I stanąłem przed wami
w słabości i w bojaźni,
i z wielkim drżeniem.

A mowa moja
i moje głoszenie nauki
nie miały nic z uwodzących przekonywaniem słów mądrości,
lecz były ukazywaniem ducha i mocy,
aby wiara wasza
opierała się nie na mądrości ludzkiej,
lecz na mocy **BOŻEJ**.

AKLAMACJA^{1 Kor 14, 16}

Alleluja, Alleluja, Alleluja
«JA jestem światłością świata,
kto idzie za MNA,
będzie miał światło życia»

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. MATEUSZA^{Mt 5, 13-16}

JEZUS powiedział do SWOICH uczniów:

«Wy jesteście solą ziemi.
Lecz jeśli sól utraci swój smak,
czymże ją posolić?
Na nic się już nie przyda,
chyba na wyrzucenie
i podeptanie przez ludzi.

Wy jesteście światłem świata.
Nie może się ukryć miasto
położone na górze.
Nie zapala się też lampy
i nie umieszcza pod korcem,
ale na świeczniku,
aby świeciła wszystkim,
którzy są w domu.

Tak niech wasze światło
jaśnieje przed ludźmi,
aby widzieli wasze dobre uczynki
i chwaliłi Ojca waszego,
który jest w niebie».

INFORMACJE PARAFIALNE

4.II (sobota): Nasi DUSZPASTERZE zakończyli wizytę duszpasterką – czyli tradycyjną koledę. Serdecznie dziękują za życliwe i miłe przyjęcie, możliwość osobistego kontaktu i rozmowy, a także za ofiary złożone przy tej okazji. Bóg zapłać! My natomiast, w imieniu własnym i – mamy nadzieję naszych czytelników – dziękujemy! naszym PASTERZOM za odwiedzenie nas w naszych domach! Za wzmocnienie, za utwierdzenie, za pociechę. Dziękujemy, że jesteście! Bóg zapłać! † Jeżeli odwiedziny jakiejś rodziny w planowanym terminie nie odbyły się, a ta pragnęłaby przyjąć księdza z wizytą, można to zaaranżować umawiając się indywidualnie.

5.II (niedziela): Po sumie comiesięczna adoracja NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU, a po niej spotkanie Kół Żywego Różańca.

11.II (sobota): † WYPOMINKI o 17¹⁵. † Msza św. za zmarłych polecanych w WYPOMINKACH o 18⁰⁰.

Chrzty w lutym w 4. niedzielę miesiąca, 26.II, na sumie. Zgłoszenia do 17.II w kancelarii. Przygotowanie dla rodziców i chrzestnych 19.II po sumie, w kościele.

11–18.II.2023: Parafialne zimowisko w Kluszkowcach: W nadchodzące ferie zimowe parafialny Zespół Caritas współorganizuje obóz narciarski w Białym Dunajcu.

W grupie uczestników znajdują się dzieci z rodzin ubogich, których nie stać na pokrycie kosztów wyjazdu. Zespół Caritas zwraca się z gorącą prośbą o finansowe wsparcie inicjatywy, Wsparcie można wrzucać do skrzynki przy ołtarzu MATKI BOŻEJ NIEUSTAJĄCEJ POMOCY lub przekazywać bezpośrednio organizatorom wyjazdu.

Ofiary na spłatę zobowiązań związanych z remontem kościoła, a także na korony dla MATKI BOŻEJ NIEUSTAJĄCEJ POMOCY i JEJ SYNA (ongis skradzione z naszego kościoła), można składać np. na konto parafialne: PKO S.A. VII O. w Warszawie 56 1240 1109 1111 0000 0551 5772 Za wszystkie ofiary i dary (na korony) serdecznie Bóg zapłać!

ODESZLI

W ostatnim czasie odszedł z naszego grona:

śp. Tadeusz PINDELSKI 26.I.2023 1.87

Wieczne odpoczywanie racz Mu dać PANIE!

INTENCJE MSZALNE I MODLITEWNE

Table with columns for date, time, and intention. Includes entries for Pelagii LEWANDOWSKIEJ, Heleny BRUDNIEWSKIEJ, Teresy KALIŃSKIEJ, Józefa BARANA, Antoniego KRÓLA, Marianny KRÓL, Czesława BUZAKA, Jerzego BUZAKA, and Barbary i Wacława.

ŚNIŁA SIĘ ZIMA...

Miałem sen w Dreźnie 1832, marca 23, który ciemny i dla mnie niezrozumiany. Wstawszy zapisałem go wierszem. Teraz, 18⁴⁰, przepisuję dla pamiętki.

Śniła się zima, ja biegłem w szeregu, Za procesją pod niebem, po śniegu. Nie wiem, skąd wiemy, że na brzeg Jordanu Idziem, i w górze odgłos: „Chwała PANU, Pokój trzem królom, ludy! do Jordanu!” Ludzie obok mnie szli dwoma rzędami, Kobiety, starce i dzieci parami;

W bieli ubrani ci, co z prawej strony; Ci, co na lewo, w żalobne opony, Szli ze świecami w dół obróconymi; Świece gorzały płomieniem do ziemi, Jak złote strzały.

A ci bez światła szli, co po prawicy: Każdy z nich w rękę niósł kwiat zamiast świecy. Spojrzałem w twarze: są i mnie znajome; Zląkłem się: wszystkie jak głaz nieruchome. Jedna osoba wyszła z prawej strony: Kobieta, świeci okiem przez zasłony. Stała przy mnie; wtem wybiegł chłopczyzna I o jałmużnę dla ojca zaklina. Dałem grosz, ona dała tyle dwoje. Znowu sześć dałem, ona znow w dwoje.

Zbiegli się widze, po złoto sięgamy, Kto z nas da więcej, dajemy, szukamy, Wstyd nam! już wszystko daliśmy, co mamy. Lud tajał chłopcu: „Oddaj im, zartuj” „Oddam – rzekł chłopiec – jeżeli żalują”. Lecz nazad przyjąc już mi się nie chciało. Postać mnie ręką przeżegnała białą.

**

Wtem weszło słońce – lato – śnieg nie spłynął, Lecz jak ptak biały dwa skrzydła rozwinął I skacząc leciał; niebo się odkryło I wkoło ciepło i błękitno było!

Uczulem zapach Włoch, róż i jażminu, Róża pachnęła góra Palatynu. Ujrzałem Ewę, Jaką widziałem na Albańskiej górze, W białej sukience i ubraną w różę; Motyle wkolo, ona między niemi Zdała się wznosić i nie tykać ziemi; Twarz piękna jako Przemienienie PAŃSKIE; Wzrok utopiła w Jezioro Albańskie; Ciekawie patrzy, nie ruszy powieki, Jakby w tej głębi modrej i dalekiej Odbite swoje oblicze widziała I przed jeziorem różę poprawiała.

Chciałem przywitać, lecz siły nie miałem. Z gwałtownej chęci mówić – oniemiałem; Lecz rozkosz moja, ach, ta rozkosz senna, Któż ją opowie? – mocniejsza niż dzienna, Lżejsza i miłsza: jawa ma żar słońca, A sen łagodność i ciszę miesiąca.

Za ręce wreszcie jak siostrę ująłem; Spojrzała ku mnie okiem niewesołym. „O siostrzo moja, patrząc w to twe oko, Czuję me szczęście tak dziwnie głęboko, Że mi się zdaje, że jestem w kościele”.

Ona mi rzekła z uśmiechem dziecięcia: „Rodzice moi chcą mię z innym swatać, Lecz ja jaskółka, chcę daleko latać; Mam skrzydła dobre, patrz, jaki ptak ze mnie! Lecę popłukać pióra moje w Niemie. Wiem ja o twoich wszystkich przyjaciółach, Znajdę ich: leżą w grobach, po kościołach. Muszę i w lasy, w jeziora przepadać, I drzew popytać, i z ziołkami gadać, One o tobie dziwne rzeczy wiedzą, Wszystko, gdzieś chodził, co robił, powiedzą”. Słuchałem – i mnie nie zdała się ciemna Jej mowa, choć tak dziwna i tajemna. I mnie się zdało, że sam lecieć mogę, I prosiłem ją, by mnie wzięła w drogę. Zląkłem się tylko, że chce na doliny Iść pytać o mnie drzewa i krzewiny.

I przypomniałem nagle wszystkie błędy, Chwile pustoty, szaleństwa zapędy, I czulem serce tak mocno rozdarte, Tak jej i szczęścia, i nieba niewarte.

Wtem obaczyłem jaskółkę, z powrotem Już leci: za nią jakby wojsko czarne: Sosny i lipy, piotuny i cząbry, Świadczyć przeciwko mnie –

Przebudziłem się – z obliczem ku niebu, Z rękami na krzyż, jakby do poگرzebu. Sen mój był cichy – lzy jeszcze płynęły Gęsto po licach, i jeszcze wionęły Świeżym zapachem i Włoch, i jażminu, I Gór Albańskich, i róż Palatynu –

Wiersze te były pisane, jak przychodziły, bez namysłu i poprawek MICKIEWICZ, Adam Bernard (1798, Ząbzie / Nowogródek – 1855, Stambul)

Table with contact information for the parish, including phone numbers, email, and website.